

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812010442
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6812010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 25. februára 2015, prejednal odvolanie obžalovaného X.. K. F., proti rozsudku Okresného súdu Revúca z 22.10.2014 sp.zn. 7T/59/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X.. K. F. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného X.. K. F. za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že

po tom, ako dňa 25. mája 2005 v Revúcej v postavení riaditeľa Revúckej medicínsko - humanitnej n.o. Revúca, IČO: 37 954 032 (nemocnice v Revúcej) uzavrel so spoločnosťou Revomed s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36 017 736 v zastúpení konateľom N.. E. J. nájomnú zmluvu č. R. kde v článku VI. tejto zmluvy sa nájomca - spoločnosť Revomed s.r.o. Nové Mesto nad Váhom zaviazala prostredníctvom Revúckej rozvojovej a.s. Revúca, IČO: 36 622 699 poskytnúť prenajímateľovi - nemocnici na základe osobitnej zmluvy sponzorský dar vo výške 3.000 000,- Sk (99.581,76 Eur), v nadväznosti na to ešte toho istého dňa uzavrel ako štatutárny zástupca spoločnosti Revúcka rozvojová a.s. Revúca so spoločnosťou Revomed s.r.o. Nové Mesto nad Váhom zmluvu o poskytnutí finančného daru, na základe ktorej spoločnosť Revomed s.r.o. Nové Mesto nad Váhom darovala spoločnosti Revúcka rozvojová a.s. Revúca sponzorský finančný dar vo výške 3.000 000,- Sk (99.581,76 Eur), ktorý v zmysle článku II. tejto zmluvy bola povinná Revúcka rozvojová a.s. Revúca použiť na obstaranie diagnostických prístrojov pre Revúcku medicínsko - humanitnú n.o. Revúca (nemocnicu v Revúcej), pričom na základe týchto dvoch zmlúv ako štatutárny zástupca spoločnosti Revúcka rozvojová a.s. Revúca v období od 25.5.2005 do 31.12.2005 zakúpil tri diagnostické prístroje, a to

- mesiaci jún 2005 od spoločnosti Ekona s.r.o. Žilina ergometrický komplet s príslušenstvom v hodnote 487.226,- Sk (16.172,94 Eur), kde kúpna cena bola uhradená do 31.12.2005, pričom dňa 02.08.2005 spoločnosť Revúcka rozvojová a.s. Revúca takto zakúpený diagnostický prístroj prenajala na základe nájomnej zmluvy č. 1/2005 Revúckej medicínsko - humanitnej n.o. Revúca (nemocnici v Revúcej) za mesačné nájomné vo výške 7.623,- (253,03 Eur), pričom Revúcka medicínsko - humanitná n.o. Revúca (nemocnica v Revúcej) za obdobie prenájmu od mesiaca august 2005 do mesiaca december 2009 uhradila Revúckej rozvojovej a.s. Revúca sumu v celkovej výške 11.639,75 Eur,

- v mesiaci júl 2005 od spoločnosti Intes Poprad s.r.o. Poprad biochemický analyzátor Cobas Integra 400 Plus, výrobné číslo 396929 s príslušenstvom v hodnote 2.452 828,30 Sk (81.418,98 Eur), z ktorej v roku 2005 bola uhradená časť kúpnej ceny vo výške 510 986,- Sk (16.961,63 Eur), pričom dňa 02.08.2005 spoločnosť Revúcka rozvojová a.s. Revúca takto zakúpený diagnostický prístroj prenajala na základe nájomnej zmluvy č. 3/2005 Revúckej medicínsko - humanitnej n.o. Revúca (nemocnici v Revúcej) za

mesačné nájomné vo výške 38 362,- Sk (1273,38 Eur), pričom Revúcka medicínsko - humanitná n.o. Revúca (nemocnica v Revúcej) za obdobie prenájmu od mesiaca august 2005 do mesiaca november 2010 uhradila Revúckej rozvojovej a.s. Revúca sumu v celkovej výške 58 575,84 Eur,

- v mesiaci november 2005 od spoločnosti Eurolab Lambda a.s. Bratislava prístroj Glucose Analyzer Super GL, výrobné číslo 423 s príslušenstvom v hodnote 263 109,- Sk (8733,62 Eur), kde kúpna cena bola uhradená do 31.12.2005, pričom dňa 02.01.2006 spoločnosť Revúcka rozvojová a.s. Revúca takto zakúpený diagnostický prístroj prenajala na základe nájomnej zmluvy č. X/XXXX Revúckej medicínsko - humanitnej n.o. Revúca (nemocnici v Revúcej) za mesačné nájomné vo výške 7244,- Sk (240,45 Eur), pričom Revúcka medicínsko - humanitná n.o. Revúca (nemocnica v Revúcej) za obdobie prenájmu od mesiaca január 2006 do mesiaca december 2009 uhradila Revúckej rozvojovej, a.s. Revúca, sumu celkovej výške 9.858,66 Eur,

čím neposkytnutím sponzorského daru - diagnostických prístrojov, ktoré boli určené Revúckej medicínsko-humanitnej n.o. Revúca (nemocnici v Revúcej) uviedol Revúcku medicínsko-humanitnú n.o. Revúca (nemocnicu v Revúcej) do omylu a spôsobil jej tým priamu majetkovú škodu vo výške 80.074,25 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody bol podmienenečne odložený s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bola určená skúšobná doba, a to s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe s určením jej dĺžky podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. na tri roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. v rámci probačného dohľadu mu bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana Revúcka medicínsko - humanitná, n.o. Revúca, s nárokmi na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný odvolanie v zákonnej lehote, a to už do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré potom dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby v zmysle zásady „in dubio pro reo“, keďže neboli zabezpečené dôkazy, ktoré by preukázali, že došlo vôbec k spáchaniu trestného činu podvodu a tento skutok spáchal obžalovaný.

Následne bolo odvolanie veľmi obsiahlo zdôvodnené rozoberaním dôkaznej situácie a právnych názorov.

Po objektívnej stránke z vykonaného dokazovania vyplynulo, že diagnostické prístroje obstarané z finančného daru boli poškodenej strane poskytnuté, pričom darca v tomto prípade obdaroval spoločnosť Revúcka rozvojová, a.s. a nijako neobmedzil v spôsobe poskytnutia diagnostických prístrojov poškodeného v rámci nájomného vzťahu. Z výsluchu PharmDr. E. Kovácsa, ani z obsahu darovacej zmluvy a nájomnej zmluvy nevyplývalo, že by R.R a.s. alebo samotný obžalovaný boli povinní odovzdať diagnostické prístroje alebo peňažnú hotovosť poškodenej strane do vlastníctva, alebo mu užívanie umožniť bezodplatne. Okresný súd v rozsudku nevysvetlil, prečo otvorenie úplne nových oddelení u poškodeného nepovažoval za „rozvoj lekárstva“. V ďalšom poukazuje na skutkovú podstatu trestného činu podvodu, kde nie je možné uviesť do omylu právnickú osobu. Okresný súd a spolu s ním aj predchádzajúce zrušujúce rozhodnutia odvolacieho súdu sa s touto argumentáciou obhajoby nijako nevysporiadali. Právnická osoba je len umelá právna konštrukcia, a preto musí mať zákonom ustanovený mechanizmus svojho konania, pretože bez fyzických osôb by ako fiktívna osoba nedokázala konať a tým, že konanie zákonom ustanovených fyzických osôb, ktoré majú v mene právnickej osoby konať, sa právne považujú za konanie samotnej právnickej osoby. Do omylu teda možno uviesť právnickú osobu len tak, že sa do omylu uvedie konkrétna fyzická osoba konajúca za právnickú osobu. Ak má byť páchatelom osoba oprávnená robiť v mene právnickej osoby majetkové dispozície, nemôže byť zároveň aj osobou, ktorá je v omyle. Spáchanie trestného činu podľa § 221 Tr. zák. v týchto prípadoch neprichádza do úvahy. Okresný súd však napriek uvedenému vyslovil vinu obžalovaného na tom základe, že obžalovaný ako štatutárny zástupca spoločnosti Rozvojová, a.s., mal uviesť do omylu sám seba ako riaditeľa Revúckej medicínsko - humanitnej n.o., a to poskytnutím sponzorského daru - diagnostických prístrojov. Z týchto dôvodov je záver okresného súdu vyslovene absurdný.

Celým odôvodnením napádaného rozsudku sa nezrozumiteľne prelínajú dve verzie toho, čo bolo predmetom daru, ktorého neposkytnutím poškodenému mala vzniknúť škoda - na jednej strane neposkytnutie diagnostických prístrojov a na druhej strane neposkytnutie peňažného daru 3.000 000,- Sk. Mal teda najskôr ustáliť, čo malo byť predmetom daru a až potom rozhodovať o tom, či vznikla škoda a ak, tak v akej výške.

Obsah nájomnej zmluvy v článku VI. ods. 2 a darovacej zmluvy čl. II. nebolo formulačne obsahovo jednoznačný, bolo potrebné skúmať vôľu toho, kto právny úkon urobil, t.j. vzhľadom k tomu, že zmluvnými stranami boli právnické osoby, bolo potrebné skúmať vôľu ich štatutárnych zástupcov. Poukazuje pritom na ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Poukazuje pritom na vyjadrenia N.. E. J. v rámci dokazovania, konateľa spoločnosti Revomed, s.r.o. a je zrejmé z toho obsahu, že okresný súd predmetné právne úkony - nájomnú zmluvu a zmluvu o poskytnutí finančného daru, vyložil úplne v rozpore s vôľou toho, kto tieto právne úkony urobil. Pokiaľ by subjektom obdarovaným mala byť podľa vôle darcu RMH, n.o. a obžalovaný uzavrel darovaciu zmluvu v úmysle seba obohatiť, nie za obdarovaného RMH, n.o., ale za obdarovaného RR, a.s., to je v rozpore s obsahom nájomnej zmluvy, potom by v zmysle vyššie uvedenej rozvázovacej podmienky ani nenastal z nich žiaden účinok z týchto zmlúv. Nevznikol by teda z nájomnej zmluvy ani záväzok darcu darovať čokoľvek na rozvoj lekárstva v Revúcej a nevzniklo by teda ani tomu korelujúce právo poškodeného očakávať od darcu nejaký dar, ktorého neposkytnutím mal obžalovaný spáchať trestný čin. Alebo, že darovacia zmluva bola uzavretá správne, v zmysle nájomnej zmluvy, z obdarovaním RR, a.s. a tento právny záver vylučuje existenciu právneho nároku poškodeného na bezodplatné poskytnutie či už diagnostických prístrojov alebo peňažnej hotovosti.

Z predmetných zmlúv nevyplýva, že by RR, a.s. alebo obžalovaný na splnenie tejto povinnosti vydať predmet daru poškodenému mal nejakú lehotu, ktorá by už uplynula. RMH, n.o. ani nemôže byť poškodeným, nakoľko v zmysle platných právnych úkonov - nájomnej zmluvy a darovacej zmluvy, jej právny nárok na finančný dar, resp. bezplatné odovzdanie diagnostických prístrojov nevznikol.

Z vykonaného dokazovania výsluchom obžalovaného a výsluchom štatutárneho zástupcu spoločnosti Revomed, s.r.o., N.. E. J. vyplynulo jednoznačne, že vzhľadom k situácii v zdravotníctve v roku 2005, ich úmyslom jednoznačne nebolo darovanie ani peňažnej hotovosti, ani diagnostických prístrojov do vlastníctva poškodeného. V roku 2014 pri rozhodovaní okresného súdu v tejto veci a v roku 2015 pri rozhodovaní odvolacieho súdu nie je možné prihliadnuť na masu informácií o vývoji RMH, n.o. a v zdravotníctve všeobecne po roku 2005, ktorými informáciami v čase konania obžalovaný, ani N.. J., nedisponovali. Orgány činné v trestnom konaní počas prípravného konania a súd v konaní pred súdom totiž disponovali údajmi, ktorými obžalovaný N.. E. J. v roku 2005 nedisponovali a z poznania vývoja od roku 2005 súd vysvetľuje obsah právnych úkonov - nájomnej zmluvy a darovacej zmluvy, v rozpore s ich skutočným obsahom.

Poškodená strana do dnešného dňa nevyvinula žiadnu aktivitu, ktorej výsledkom by bolo rozhodnutie súdu o povinnosti RR, a.s. alebo obžalovaného vydať neoprávnene zadržovaný dar alebo povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Poškodený sa spoliehal na aktivitu orgánov činných v trestnom konaní, pričom je v zásade neprijateľné, aby túto ochranu záujmu poškodeného aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, a tak nadviazali na činnosť súdov v občianskoprávnom konaní. Pritom poukazuje na názor Ústavného súdu SR o povahe trestného práva ako prostriedku „ultima ratio“, ktoré nástroje musia byť použité len vtedy, ak použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy, alebo ich použitie zjavne neúčelné.

Okresný súd nesprávne ustálil, že na škodu cudzieho majetku obžalovaný seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. V tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie a zo žiadneho dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní vo veci nevyplývalo, že by bol obžalovaný seba obohatil, akým spôsobom sa obohatil a v akej výške sa obohatil. Preto je rozsudok arbitrárny.

S poukazom na subjektívnu stránku tohto trestného činu sa žiada úmyselné zavinenie, ktoré preukázané nebolo, keď nemal v úmysle obohatiť seba, ale dosiahnuť pozitívne výsledky hospodárenia

poškodeného, čo aj urobil. Za obdobie od 01.02.2004 do 13.04.2010, t.j. šesť rokov a tri mesiace, RMH, n.o., zastúpená obžalovaným ako štatutárnym zástupcom, znásobila objem, prevádzkový výkon a objem príjmu v dôsledku toho, že všetky zdroje RR, a.s. získané z vkladov, darov a nájmov boli investované v RR, a.s. do zabezpečenia diagnostických prístrojov, ktoré boli inštalované a prevádzkované na základe nájomných zmlúv u poškodeného. V rámci rokovaní so spoločnosťou Revomed, s.r.o. dosiahol obžalovaný pre poškodeného zvýšenie nájomného v sume 4.000,- Sk mesačne na sumu 48.000,- Sk mesačne, ktoré bolo platené na bankový účet poškodeného. Obžalovaný informoval Správnu radu o výsledku a priebehu rokovania s Revomed s.r.o. a o tom, že jeho účelom bolo vytvorenie zdrojov na ďalší rozvoj nemocnice. Vedel o tom, že obžalovaný vybojoval dar 3.000 000,- a že z hľadiska obžalovaného bol tento čin transparentný, že nikto zo Správnej rady nemal proti takémuto postupu obžalovaného, t.j. nákupu prístrojov cez RR, a.s. žiadne výhrady. Celá Správna rada bola oboznámená s predmetnými zmluvami, ako aj pani N. ako člen Správnej rady a ekonomický námestník a terajší zástupca poškodenej strany. Dar 3.000 000,- Sk patril Revúckej rozvojovej, a.s. a cieľom darcu bolo, aby poškodený mohol prístroje užívať, nie vlastniť, poukazujúc na výsluch svedka N.. E. J..

S týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa dostatočne nevysporiadal a svoje opomenutie ani nevysvetlil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti napadnutého rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, a to v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., vychádzajúc z ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa priame a nepriame dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia a takéto hodnotenie všetkých dôkazov vedie aj odvolací súd k záveru, že obžalovaný je páchatelom predmetného skutku a trestného činu tak, ako bol ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Treba konštatovať, že v konečnom dôsledku čiastočne súd prvého stupňa pri posudzovaní predmetného skutku obžalovaného vychádzal aj z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v predchádzajúcich uzneseniach krajského súdu, ktorý v dvoch prípadoch zrušil rozsudok okresného súdu rozhodujúceho v inom zložení senátu a posledným uznesením odvolací súd nariadil vykonať dokazovanie v inom zložení senátu ako v pôvodnom, keď súd prvého stupňa nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a jeho názor bol v rozpore s názorom krajského súdu v zmysle výrokových častí rozsudkov, ktorými obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa dostatočne obsiahlo a zrozumiteľne vysporiadal s dôkaznou situáciou a v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., tieto úvahy si odvolací súd osvojil, stotožňuje sa s nimi, a preto v ďalšom na ne iba poukazuje v časti, v ktorej sa jeho názory s názormi súdu prvého stupňa zhodujú. Nad rámec toho odvolací súd musel reagovať na niektoré podstatné námietky obžalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku.

Odvolací súd je toho názoru, že samotná skutková veta v zmysle obžaloby, ako aj výrokovej časti napadnutého rozsudku, je zbytočne obsiahlo koncipovaná, ale pre zrozumiteľnosť samotného celého skutku je v tomto prípade vhodné, aby bola opísaná dôkazná situácia od prvopočiatku, kedy obžalovaný začal pripravovať samotný úmysel, ktorý sa prejavil viacerými krokmi, v konečnom dôsledku spôsobením škody poškodenej strane Revúcka medicínsko - humanitná, n.o., Revúcka, v sume 80.074,25 Eur. Až z celého konceptu skutkovej vety možno pochopiť pôvodný zámer a postupy obžalovaného, aby dosiahol výsledku svojho obohatenia, po predchádzajúcom uvedení do omylu a nezákonného postupu v prvých krokoch. Je nesporné, že predmetné dve zmluvy, ktoré podpisoval obžalovaný akoby v inej osobe, jednak ako riaditeľ poškodenej strany a na druhej strane ako majoritný vlastník Revúckej rozvojovej a.s., ktoré dve skupiny alebo spoločnosti vytvorili nakoniec Revúcko medicínsko - humanitnú, n.o.

Revúca. V prvom rade ako zástupca Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o. Revúca v postavení riaditeľa prostredníctvom uzavretej zmluvy poskytol spoločnosti Revomed s.r.o., Nové Mesto nad Váhom s konateľom N. E. J. nájomnú zmluvu na prenájom priestorov v nemocnici na účely lekárne spoločnosti Revomed s.r.o. Nové Mesto nad Váhom. Tým teda Nemocnicu Revúca zaviazal k povinnosti poskytnúť priestory v prospech nájomcu. Na druhej strane však, keď sa nájomca zaviazal poskytnúť za tento prenájom tri milióny Sk, čo predstavuje 99.581,76 Eur, tie nezakomponoval ako právo alebo odmenu v prospech prenajímateľa, ale na tento účel skoncipoval inú zmluvu, a to v prospech Revúckej rozvojovej a.s. Revúca so spoločnosťou Revomed s.r.o. Nové Mesto nad Váhom o poskytnutí údajne finančného daru pre spoločnosť Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, ktorý nazval sponzorským darom. Teda v postavení riaditeľa nemocnice zaťažil nemocnicu prenájomom priestorov, ale odmenu prostredníctvom ďalšej zmluvy previedol v prospech vlastnej firmy, ktorá je v Revúckej medicínsko - humanitnej, n.o. Revúca, majoritným vlastníkom. Je tu zjavný úmysel obžalovaného rozdeliť samotný prenájom a odmenu zaň do dvoch zmlúv, aby sa odmena nedostala do rúk prenajímateľa priestorov, čo by bolo absolútne logické. Absolútne nelogicky tieto peniaze presunul v prospech vlastnej firmy, a to len nie len s úmyslom využiť a navýšiť majetok svojej firmy, ale s konečným úmyslom za tieto prostriedky zakúpiť rôzne medicínske prístroje a zariadenia, ktoré by boli využiteľné prenajímateľom priestorov, teda nemocnicou, ale prostredníctvom vlastnej spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s. Revúca. Potom uskutočnil prenájom zakúpených strojov z čiastky tri milióny Sk nemocnici a takýmto spôsobom vylákal vo svoj prospech spomínanú sumu 80.074,25 Eur cestou firmy RR, a.s. Revúca.

Na tento účel sú zjavne veľmi laicky na prvý pohľad, ale na druhej strane premyslene, jednoducho koncipované obe zmluvy, ktoré obžalovaný podpísal jednak za Revúcku medicínsko - humanitnú, n.o. Revúca a zároveň už v úmysle uzavrieť zmluvu a podpísať druhú zmluvu o sponzorskom dare tri milióny Sk v prospech vlastnej firmy Revúckej rozvojovej, a.s., Revúca. Je nesporné, že obžalovaný konal v konflikte záujmov. V postavení zastúpenia Revúcko - medicínskej humanitnej, n.o. Revúca vystupoval síce ako riaditeľ a oprávnená osoba navonok, ale v skutočnosti išlo o konflikt záujmov, kedy nemal obžalovaný bez dostatočného oboznámenia ostatných orgánov nemocnice so skutočným priebehom a úmyslom postupu prenájatia priestorov a odmeny za to od nájomcu využiť, vrátane uzatvorenia dvoch zmlúv. Jeho dodatočné vysvetľovanie, že tak robil v záujme pôvodnej nemocnice, lebo hrozila exekúcia tejto nemocnici, neobstojí, pretože podľa vykonaného dokazovania žiadna exekúcia v kritickom období voči nemocnici neprebíhala, len podľa obžalovaného hrozila, ale žiadne právne úkony v tomto smere známe neboli. Obžalovaný sa snažil aj vysvetľovaním zástupcom nemocnice zahmlieť touto teóriou skutočný svoj úmysel. V zásade ostatných vedúcich pracovníkov a orgány nemocnice uviedol do omylu aj tým, že vystupoval za nemocnicu údajne v jej záujme, hoci za túto nemocnicu len prenajal jej priestory v prospech nájomcu a úžitok z tohto prenájmu nešiel v prospech nemocnice, ale firme, ktorej bol on vlastníkom a ktorá bola majoritným spoločníkom Revúcko medicínskej - humanitnej, n.o. Revúca.

Neobstojí teda zahmlievanie situácie obžalovaným a obhajobou občianskoprávnymi, resp. obchodnoprávnymi inštitútmi, k tomuto môžu poslúžiť v rámci tohto konania skôr na spochybnenie oboch zmlúv, podpísaných obžalovaným v rôznom postavení, v konflikte záujmov, pre ich platnosť a účinnosť. K tomuto je však potrebné, aby bolo vykonané konanie a dokazovanie v príslušnom konaní podľa civilno-právnych ustanovení Občianskeho zákonníka, resp. Obchodného zákonníka, k čomu sa zjavne doposiaľ zástupcovia poškodenej strany neodhodlali, zrejme v mylnej domnienke, že všetko, vrátane riešenia zákonnosti obžalovaným podpísaných zmlúv, vyrieši trestnoprávne konanie, a to aj v otázke náhrady škody, ktorú zjavne pociťujú aj v nevyplatení alebo v zastretom prevedení sumy tri milióny Sk v prospech spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s. Revúca a nie v prospech nemocnice ako takej. Pre účely podvodného konania obžalovaného postačí zistený pôvodný zámer obžalovaného, postup už popísaný vypracovaním neprehľadných dvoch zmlúv, konfliktnom postavení, hlavne v neprospech poškodenej strany, uvedením do omylu ostatné orgány poškodenej strany pred uzatvorením predmetných zmlúv a potom následne vylákatie zo zjavne neoprávnene získaného daru v prospech spoločnosti RR a.s. Revúca, ešte aj prostriedky na obohatenie sa na úkor poškodenej strany. Použité prostriedky boli vlastne prostriedkom na získanie ďalšieho prospechu v prospech obžalovaného, resp. spoločnosti RR a.s. Revúca.

Neobstoja ani obhajobné námietky, že nemocnica získala vlastne zvýšením prenájmu výhody, ďalej zakúpením prístrojov a rozšírením vyťaženia a činnosti nemocnice. K tomuto treba uviesť, že nemocnica by bola v prípade zákonného postupu obžalovaného získala ešte viac, a to jednak presunom troch miliónov SK v prospech nemocnice ako takej, vrátane následného možného zakúpenia potrebných

prístrojov, alebo v konečnom dôsledku keď aj na zníženie dlhov v Revúckej medicínsko - humanitnej, n.o. Lepšie by bola dopadla poškodená strana aj pre prípad, že by hrozila alebo bola nariadená exekúcia pre dlhy nemocnice, pretože o túto konkrétnu hodnotu by sa minimálne znížil alebo vyrovnal dlh nemocnice. Pokiaľ by však boli poskytnuté právne kroky smerujúce už k realizácii exekúcie na majetok nemocnice, potom konanie obžalovaného v zmysle skutkovej vety napadnutého rozsudku, teda tzv. ukrytia daru tri milióny Sk cestou jeho firmy, by zjavne naplnilo ďalšiu skutkovú podstatu ďalšieho majetkového trestného činu, zrejme v zmysle ust. 243a Tr. zák. Obžalovaný si zjavne však bol vedomý toho, že k takémuto postupu nedôjde a tieto hrozby využil len na zakrytie svojho hlavného úmyslu pri podpisovaní oboch zmlúv a následnom získaní majetkového prospechu na úkor poškodenej strany.

Takýmto konaním boli potom jednoznačne naplnené znaky trestného činu, resp. zločinu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Po náležitom a zákonom ustálení skutkového stavu súd prvého stupňa správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Odvolačí súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste napadnutého rozsudku, keďže súd prvého stupňa v dostatočnej miere v súlade s ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák. pri rozhodovaní o jeho druhu a výmere, prihliadol na všetky významné skutočnosti, majúce vplyv na druh a výmeru trestu. V prvom rade nemožno prehliadnuť, že ide o konanie so značnou mierou závažnosti, danej samotným charakterom skutku, ale aj výškou spôsobenej škody, ktorú Trestný zákon kvalifikuje ako škodu značnú v zmysle ust. § 125 ods. 1 Tr. zák., keď

škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy (266,- Eur). Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Nie je zanedbateľný ani postoj obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, ktorý v jeho konaní spáchanie trestného činu vôbec nevidí, neohovoriac o možnej ľútosti nad svojím konaním, a pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. e) Tr. zák., prichádzalo v úvahu ukladanie trestu odňatia slobody podľa § 221 ods. 1,3 Tr. zák. v rozmedzí troch rokov až desiatich rokov odňatia slobody, pritom súd prvého stupňa ukladal obžalovanému trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, keď neboli zistené žiadne zákonné podmienky pre ukladanie prísnejšieho trestu alebo trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, zohľadňujúc aj plynutie času od spáchania trestnej činnosti obžalovaným v roku 2005, odkedy uplynulo v podstate desať rokov a nebolo zistené, že by sa obžalovaný dostal v iných prípadoch do rozporu so zákonom, či už vo forme priestupku, alebo trestného činu, teda, žil bezúhonným spôsobom života. Toto časové hľadisko bolo dostatočne zohľadnené potom v určení aj skúšobnej doby za aplikácie ust. § 51 ods. 1,2,4 písm. c) Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pri podmiennečnom odložení trestu na primeranú skúšobnú dobu, ukladanému k základnému trestu a závažnosti trestnej činnosti pri uložení obmedzenia vo forme probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, vrátane individuálnej a generálnej prevencie, nejde o trest neprimerane prísny alebo nezákonný.

Súd prvého stupňa v otázke škody rozhodol v rámci ukladania podmiennečného odkladu výkonu trestu s probačným dohľadom inštitútom uloženia povinnosti nahradiť spôsobenú škodu, pritom poškodenú stranu Revúcka medicínska - humanitná, n.o. Revúca, podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokmi na občianske súdne konanie, vychádzajúc z predpokladov, že hoci nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas, ale zákonné rozhodnutie v tomto smere si vyžaduje ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec potrieb dokazovania v trestnom konaní a takéto dokazovanie by spôsobilo prieťahy v konaní.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný, a preto odvolanie obžalovaného X.. K. F. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.